VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Polityki Społecznej i Rodziny**
(nr 218)
z dnia 22 kwietnia 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodzimy (nr 218)

22 kwietnia 2015 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Piechoty (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– wniosek podkomisji stałej do spraw pomocy społecznej o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy o pomocy społecznej,

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych (druk nr 3291).

W posiedzeniu udział wzięli: **Elżbieta Seredyn** podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Marta Fijołek** główny specjalista w Ministerstwie Zdrowia, **Monika Szubartowska** referendarz w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Dorota Kośmider** prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników i Sympatyków Środowiskowych Domów Samopomocy wraz ze współpracownikami, **Alicja Szatkowska** prezes Milickiego Stowarzyszenia Przyjaciół Dzieci i Osób Niepełnosprawnych, **Katarzyna Piórkowska** pracownik socjalny w Urzędzie Gminy Długosiodło, **Agnieszka Kochańska** specjalista w Biurze Polityki Społecznej Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność", **Paweł Maczyński** przedstawiciel Polskiej Federacji Związków Pracowników Socjalnych i Pomocy Społecznej wraz ze współpracownikami, **Jacek Zyśko** starszy radca w Biurze Rzecznika Praw Dziecka.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Cholewa, Dariusz Lipski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Bogdan Cichy, Urszula Sęk, Maria Iwaszkiewicz** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Witam państwa, otwieram 218 posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. W porządku posiedzenia mamy do rozpatrzenia dwa punkty: pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, druk nr 3291 oraz rozpatrzenie wniosku podkomisji stałej do spraw pomocy społecznej o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy o pomocy społecznej.

Chcę zaproponować, abyśmy obydwa punkt rozpatrzyli w odmiennej kolejności. Na początku inicjatywa podkomisji, a następnie pierwsze czytanie rządowego projektu.

Czy do powyższej propozycji porządku są uwagi? Nie słyszę, uznaję zatem, że porządek został przyjęty.

Bardzo proszę przewodniczącego stałej podkomisji pana posła Krzysztofa Michałkiewicza o przedstawienie wniosku podkomisji stałej do spraw pomocy społecznej o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie nowelizacji ustawy o pomocy społecznej.

Poseł Krzysztof Michałkiewicz (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, chcę rozpocząć od przedstawienia w kilku zdaniach historii zagadnienia. Jak państwo pamiętają, pomysł na przygotowanie zmian do ustawy o pomocy społecznej zaczął się od inicjatywy stowarzyszeń zrzeszających środowiskowe domy samopomocy, które zaalarmowały Komisję o ich trudnej sytuacji finansowej. Pamiętają państwo także, iż przygotowaliśmy dezyderat do Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Dostaliśmy odpowiedź, z której wynikało, że trzeba podjąć pracę nad zmianą ustawy. Podkomisja stała do spraw pomocy społecznej została upoważniona do przygotowania projektu. Przedkładany państwu projekt jest przygotowany i zawiera kilka zmian. Odbyły się trzy posiedzenia podkomisji. W projekcie zostały tylko zmiany

zaakceptowane przez wszystkie osoby. Biuro Legislacyjne nie zgłaszało zastrzeżeń, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, w imieniu którego występowała pani dyrektor Krystyna Wyrwicka, również go poparło. Uzyskał pozytywną opinię środowisk związanych z pomocą społeczną i jednogłośnie został przyjęty przez członków Komisji. Nie wszystkie planowane kwestie znalazły się w ostatecznej wersji projektu, ale na pewno zostały umieszczone te najważniejsze.

Projekt został wstępnie przekazany do Biura Analiz Sejmowych z prośbą o opinię. BAS zgodziło się z przyjętymi w nim rozwiązaniami. Był problem z jednym trudnym zapisem, ale Komisja zdecydowała, że znajdzie się on również w projekcie, który państwu przedstawiamy. Podczas omawiania spróbuję zwrócić uwagę, co znalazło się w opinii BAS-u.

Pierwsza zmiana wydaje się ważna i ciekawa. Jest to rozszerzenie definicji pracy socjalnej. Realizowana jest ona przez kontakt i projekt socjalny. Są to trzy zmiany: pierwsza, trzecia i ósma. W zmianie ósmej, której artykuł dotyczy pracy socjalnej, mamy nowy zapis: „Praca socjalna może być prowadzona w oparciu o kontrakt socjalny lub projekt socjalny". Trzy ostatnie słowa zostały dodane, gdyż w poprzedniej wersji był jedynie „kontrakt socjalny". Wynika to z kilku kwestii. Projekty socjalne są realizowane w ośrodkach pomocy społecznej i w organizacjach pozarządowych. W nowej perspektywie finansowej znajdą się duże pieniądze na integrację społeczną. Wprowadzenie tego zapisu ułatwi staranie się o środki zewnętrzne na realizację różnego rodzaju projektów socjalnych. W aktualnej sytuacji pomocy społecznej, faktyczna praca z konkretnymi grupami osób, zagrożonych wykluczeniem społecznym, stanowi bardzo istotne zadanie.

Przechodząc do drugiej grupy zagadnień związanych z systemem opieki nad osobami bezdomnymi, chcę powiedzieć, iż w zapisach znalazła się duża ilość spraw, które wcześniej były w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Główna zmiana dotyczy tego, że chcemy, aby z ustawy o pomocy społecznej zniknęła forma opieki w postaci domu dla osób bezdomnych. Taka sytuacja prowadzi często do różnego rodzaju nieporozumień. Państwo wiedzą, że w ramach pomocy społecznej funkcjonują domy pomocy społecznej dla osób z zaburzeniami psychicznymi, przewlekle chorych lub niepełnosprawnych intelektualnie. Natomiast forma, jaką jest dom dla osób bezdomnych, ma całkiem inny cel. Chodzi o zapewnienie schronienia i jak najszybsze wyprowadzenie osoby, żeby nie poczuła się ona jak w domu, tylko podjęła wysiłek w celu powrotu do społeczeństwa. Zamiast tego wprowadzamy trzy inne formy – ogrzewalnie, noclegownie albo schroniska dla osób bezdomnych. Schroniska dla osób bezdomnych przejmą zatem zadania, które wcześniej pełniły domy dla osób bezdomnych. Tego dotyczy przede wszystkim zmiana dziesiąta. Jest to szczegółowo rozpisane i jak państwo wiedzą, Rządowe Centrum Legislacji chce, żeby jak najwięcej kwestii zostało wpisanych do ustawy, a nie do rozporządzenia. Znaczna ilość spraw wpisanych do rozporządzenia, powinna znaleźć się w omawianym projekcie.

Trzecia grupa zadań to zapisy związane ze środowiskowymi domami samopomocy. Dotyczy tego przede wszystkim art. 13, który dodaje kluby samopomocy jako instytucje, które będą znajdowały się głównie w powiatach i gminach. Wcześniej, w ramach pomocy i wsparcia, w powiatach oraz gminach były środowiskowe domy samopomocy, a w powiatach dodatkowo kluby samopomocy. Teraz chcemy, żeby zarówno środowiskowe domy, jak i kluby znalazły się w gestii obu samorządów.

Zmiana czternasta dotyczy odpłatności. Odpłatność w domach dla zaburzonych psychicznie stanowi często barierę uniemożliwiającą korzystanie przez takie osoby i ich rodziny. Mimo, że odpłatność nie jest duża, często nawet kilkadziesiąt złotych dla osoby, która utrzymuje się z zasiłku stałego lub renty socjalnej, stanowi istotny wydatek. Stąd podnosimy kryterium dochodowe. Wcześniej wynosiło to 250% odpowiedniego pułapu dochodowego, w obecnej chwili, jeżeli dochód na osobę w rodzinie przekroczy kwotę 300% kryterium dochodowego, zostanie naliczana miesięczna odpłatność za usługi świadczone w ośrodkach wsparcia. Odpłatność będzie wynosiła 5% kwoty dochodu.

Zmiana piętnasta dotyczy finansowania środowiskowych domów samopomocy. Są one ostatnim zadaniem zleconym instytucjom, które realizują samorządy. Są finansowane z budżetu państwa poprzez budżet wojewodów. Finansowanie jest różne w wielu województwach. Jak zaczynaliśmy dyskusję, jedno województwo otrzymywało dotację

1300 zł, a inne domy były finansowane na poziomie 900 zł na osobę. Różnice uzasadnione są historycznie. Niektórzy wojewodowie pilnowali, żeby domy miały odpowiednie środki i były na bieżąco waloryzowane. Z kolei niektórzy wojewodowie uważali, że inne wydatki są ważniejsze lub pilniejsze, dlatego na środowiskowe domy samopomocy przeznaczali mniejsze dotacje. Proponujemy zapis, w którym wojewoda corocznie ustali średnią kwotę dotacji na jednego uczestnika wsparcia z zaburzeniami psychicznymi. Dla środowiskowych domów samopomocy proponujemy kwotę w wysokości nie niższej niż 250% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt. 1, dla klubów samopomocy oraz dla osób z zaburzeniami psychicznymi w wysokości nie niższej, niż 80% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt. 1. Wcześniej ustawa nie określała kwoty bazowej. W obecnej chwili chcemy, aby kwota bazowa była na poziomie 250% kryterium dochodowego. Co trzy lata jest oceniana jej wysokość i może być podwyższona. Wpisujemy element waloryzacji i podnoszenia świadczenia w dłuższym okresie. Jednocześnie mówimy, że dotacja będzie w wysokości nie niższej, niż 250% kryterium dochodowego, ze względu na różniące się w placówki. W niektórych, ze względu na podopiecznych, koszty muszą być większe, personel musi być bardziej wyspecjalizowany. Istnieją domy w terenie, które muszą dowozić uczestników. Nie byłoby korzystne, gdyby kwota była równa dla wszystkich. Ważne jest, żeby dyrektorzy środowiskowych domów samopomocy i samorządy wiedzieli o kwocie bazowej, którą na pewno dostaną.

Jak państwo pamiętają odpowiedź na nasz dezyderat, Minister Finansów martwił się jak sfinansować dodatkowy wydatek. Rozbijamy go na trzy lata, co będzie mniejszym obciążeniem dla budżetu państwa. W ostatniej zmianie, w art. 2 jest napisane: „W roku 2016 kwota dotacji, o której mowa w art. 51c ust. 3 pkt. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, wynosi 200%." W roku 2017 wynosi 230%, a od 2018 r. 250%.

Chcę wspomnieć o artykule dotyczącym płatności za domy samopomocy społecznej. Jest to zmiana 16, art. 64a, zaproponowana przez panią Magdalenę Kochan. Z jej doświadczeń wynika, że są osoby, których rodzice zrzekli się praw rodzicielskich i były wychowywane przez rodziny zastępcze, w wieku dojrzałym dostały decyzję, że muszą wnosić opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej za rodziców, którzy zrzekli się obowiązków i praw wobec swojego dziecka. Pani poseł zobowiązała się spróbować wprowadzić zmianę i art. 64a, brzmi: „Osobę zobowiązaną do wnoszenia opłat za pobyt w domu pomocy społecznej zwalnia się całkowicie z tej opłaty na jej wniosek pod warunkiem, iż przedstawi prawomocne orzeczenia sądu o pozbawieniu rodzica władzy rodzicielskiej nad tą osobą i oświadczy, że władza rodzicielska nie została przywrócona". Chcę zwrócić uwagę, iż zwalnia się z opłat dopiero pod warunkiem, że osoba sama podejmie określone czynności. Będzie ona musiała wystąpić z wnioskiem, przedstawić orzeczenie sądu i złożyć oświadczenie. Zapis ten dla Biura Analiz Sejmowych był trudny i skomplikowany z powodu połączenia m.in. z kodeksem rodzinnym.

Ostatnia duża grupa zagadnień związana jest z superwizją. Od kilku lat w ustawie o pomocy społecznej funkcjonuje superwizja dla pracowników socjalnych. Zaczyna ona mieć szczególne znaczenie w dzisiejszych czasach. Państwo pamiętają, że niedawno miał miejsce wypadek pod Łodzią, w którym zginęli pracownicy socjalni w czasie wykonywania swoich obowiązków. Poczucie bezpieczeństwa wśród pracowników jest zaburzone. Często towarzyszą im problemy podczas wykonywania czynności lub poczucie wypalenia zawodowego. Stąd pojawiło się wzmocnione wsparcie poprzez superwizję. Przypominam, że jest ona bardzo popularna wśród psychoterapeutów, którzy również pracują z trudnymi podopiecznymi. Potrzebne było wprowadzenie do ustawy szczegółowych rozwiązań, żeby superwizja mogła zostać uruchomiona. Upoważnienie dla ministra okazało się niewystarczające i trudno było rozpocząć szkolenia i nadawania kwalifikacji superwizorom. Zmiana dwudziesta pierwsza i dwudziesta druga bardzo szczegółowo określają kto ma zatwierdzać program szkolenia, kto może szkolić, jak mają przebiegać egzaminy oraz jak ma wyglądać potwierdzenie zostania superwizorem. Dodatkowo dochodzi, zawarty w art. 3, przejściowy przepis dla osób, które już prowadzą superwizję oraz przepis, który umożliwia uzyskanie kompetencji superwizora bez odbycia szkolenia.

Wprowadziliśmy również zapis w zmianie dwudziestej. W art. 107 po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu: „3a. Przy przeprowadzaniu rodzinnego wywiadu środowisko-

wego może uczestniczyć drugi pracownik socjalny. Rodzinny wywiad środowiskowy może być przeprowadzany w asyście funkcjonariusza Policji" oraz „3b. Kierownik ośrodka pomocy społecznej na wniosek pracownika socjalnego ośrodka pomocy społecznej lub z własnej inicjatywy, może wystąpić z wnioskiem, do właściwego miejscowo komendanta Policji, o asystę w trakcie przeprowadzania rodzinnego wywiadu środowiskowego. Właściwy miejscowo komendant Policji jest zobowiązany do zapewnienia pracownikowi socjalnemu asysty Policji przy przeprowadzaniu rodzinnego wywiadu środowiskowego". Są to zapisy, które powinny wzmóc poczucie bezpieczeństwa pracowników socjalnych. Umożliwienie pójścia do patologicznego środowiska we dwie osoby, a nie w pojedynkę, w asyście Policji, wydaje się krokiem słusznym. Nie rozwiązuje to całkowicie problemu, ze względu na specyficzny charakter wykonywanego zawodu. Jednakże może ułatwić pracownikom socjalnym wypełnienie swoich zadań.

Mamy dużo porządkujących zapisów legislacyjnych, które zawsze pry zmianie ustawy o pomocy społecznej staramy się zrobić. Dotyczy to wykreślenia niektórych martwych artykułów, ze względu na likwidację przepisów. Nie zmieniają one merytorycznie istoty ustawy o pomocy społecznej.

To wszystko w temacie zmian. Chcieliśmy przekazać państwu, czym się dotychczas zajmowaliśmy. Chcę podziękować za sprawny przebieg prac. Zdajemy sobie sprawę, że kadencja powoli się kończy, a niektóre kwestie nie powinny czekać na zebranie się nowego Sejmu. Warto byłoby uchwalić ustawę jeszcze w tym roku, a najlepiej przed wakacjami.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję panie przewodniczący. To otwiera drogę do prac nad projektem. Następnym etapem będzie skierowanie go do marszałka Sejmu. Jeżeli on zaakceptuje, czyli zostanie potwierdzone, że wszystko spełnia wymogi regulaminowe, zostanie nadany druk i prawdopodobnie projekt wróci do naszej Komisji, do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Otwieram dyskusję. Czy pani dyrektor Krystyna Wyrwicka potwierdzi, że cały zakres tematyki zawarty w projekcie jest uzgodniony?

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Krystyna Wyrwicka:

Panie przewodniczący, to bardzo trudne pytanie. Sprzeciwów nie było. Szukaliśmy rozwiązań, na które wszyscy mogliby się zgodzić. Jeżeli pytalibyśmy każdego przedstawiciela środowisk odrębnie, nie udałoby się nam uporządkować wszystkich spraw. Jak powiedział pan poseł, początkiem drogi były środowiskowe domy samopomocy. Istnieją również kwestie bardzo istotne, czyli superwizja. Mamy gotowe rozporządzenie, którego nie jesteśmy w stanie wydać, gdyż w 2011 r. cały blok superwizji był budowany w oparciu o projekty europejskie. Rzeczywistość się zmienia i pojawiły się różne sprawy, trudne do uregulowania. Po dramatycznych wydarzeniach w Makowie, odbyła się długa dyskusja ze środowiskiem, jakie sprawy jesteśmy w stanie zapisać w ustawie, co wymaga zmian organizacyjnych, szkoleń itp. Ustawowe kwestie spróbowaliśmy uregulować. Mamy świadomość, że pozostają bloki spraw, które w zmianach się nie pojawiają, a dotyczą, przykładowo, domów samopomocy społecznej. To są kwestie, nad którymi chcemy pracować, np. sprawa bezdomności. Jest to przemyślana decyzja wynikająca z realizacji programu w ramach europejskich funduszy i razem ze środowiskiem osób zajmujących się bezdomnymi, pracowaliśmy nad standaryzacją placówek. Standaryzacja nie oznacza podnoszenia poprzeczki w górę, ale znalezienia formuły oddzielnej dla każdej instytucji przez określenie celów i zadań. Baza, którą dzisiaj posiadamy oznacza, że placówki będą się dostosowywały do wspólnie przyjętych ram. Nie oznacza to ich likwidacji, ale powinny zmieniać swoją formułę organizacyjną, aby dostosować do swoich możliwości i potrzeb. W ramach ujednolicenia trwają prace, stąd przy kolejnych nowelizacjach będziemy chcieli wdrażać standardy dla następnych instytucji.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Mamy ograniczony zakres proponowanej regulacji i zapewne nie będziemy w stanie zdążyć przed końcem kadencji Sejmu. Czy pan mecenas Bogdan Cichy chce zabrać głos? Czy wszystko w naszej propozycji jest zgodne z prawem?

Legislator Bogdan Cichy:

Na obecnym etapie nie zgłaszamy żadnych uwag. Jak państwo wiedzą, tworzenie prawa wymaga refleksji i dlatego, biorąc pod uwagę, że prace nad projektem dopiero się rozpoczynają, gdyby nasuwały się wątpliwości, droga jest otwarta w dalszych postępowaniach. Jak wspomniał pan przewodniczący, to jest inicjatywa Komisji, którą rekomendujemy panu marszałkowi. Następnie projekt wraca do prac. Jeżeli pojawią się uwagi lub wątpliwości, sprawa jest w pełni otwarta.

Chcemy podziękować za życzliwe odniesienie się do zgłaszanych przez nas uwag w trakcie prac w podkomisjach. Pan przewodniczący wspomniał, że odbyły się trzy posiedzenia, w ramach których przejawialiśmy aktywność.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w dyskusji? Bardzo proszę pani poseł Zofia Popiołek.

Poseł Zofia Popiołek (RP):

Głównym tematem, którym zajmowałam się w obecnej kadencji to mieszkania. Uważam, że zapis dotyczący zmiany formuły nie rozwiązuje narastających problemów. Państwo Polskie odwróciło się od polityki mieszkaniowej, cedując to na gminy. Nie mają one wystarczających środków, żeby rozwiązać problem. Same zapisy i formuły określające, w jakim zakresie jest to dom dla bezdomnych, noclegownia, czy tymczasowe pomieszczenie, spowodują jeszcze większy dramat. Ludzie bezdomni wymagają fachowej pomocy, umożliwiającej szybkie wyjście z sytuacji w jakiej się znaleźli. Przeszkodą jest przede wszystkim brak mieszkań. Można je głównie dostać za kredyty bankowe. W Polsce nie buduje się w ogóle mieszkań pod wynajem. Mówię o tym od początku kadencji. Zupełnie inaczej jest w całej Europie. Nie wiem skąd ta moda do nas przyszła?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Pani poseł, wiem, że koniec kadencji jest bliski i zróbmy to, co jest realne. Oczywiście, wcale nie oznacza, że nie powinniśmy o tym myśleć.

Poseł Zofia Popiołek (RP):

Uważam, że ten zapis niczego nie wnosi w sprawie mieszkań. Wręcz przeciwnie. W praktyce można spotkać jeszcze większe dramaty. Noclegownie mają określone terminy i ludzie mogą jeszcze bardziej stać się wykluczeni ze społeczeństwa.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Głos zabierze teraz pan przewodniczący Stanisław Szwed, proszę bardzo.

Poseł Stanisław Szwed (PiS):

Myślę, że warto zapytać przedstawicieli środowiskowych domów samopomocy, czy są zadowoleni ze zmiany. Jesteśmy pod presją czasu. Główny spór dotyczy zmiany piętnastej i kwestii dofinansowania, która rozłożona jest na trzy lata. Pozytywną sprawą jest to, że dotacje dla wszystkich będą na podobnym poziomie. Jest to obecnie rozwiązanie optymalne. Oczywiście chcielibyśmy, żeby okres nie był długi, a zmiany moglibyśmy wprowadzić od razu. Byłoby to najlepsze rozwiązanie dla domów samopomocy, gdyż wiemy z jakimi trudnościami borykają się na co dzień.

Chcę dopytać panią minister o superwizje. Chodzi o kwestię egzaminów i odpłatności. Czy problem jest, czy go nie ma? Odpłatność 50% przeciętnego wynagrodzenia nie jest mała. Nie wiem jaki to może odnieść skutek. Nie znam dokładnie wszystkich przepisów dotyczących przekształcania się pracowników pomocy społecznej w superwizorów. Czy odpłatność nie jest za wysoka? Czy pani minister lub pani dyrektor mogłaby nam to wyjaśnić? Rozumiem, że potrzebne są osoby, które będą się tym zajmowały lub czuwały.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać jeszcze głos w dyskusji?

Prezes Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników i Sympatyków Środowiskowych Domów Samopomocy Dorota Kośmider:

Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, głęboki ukłon w państwa stronę od naszego środowiska za zrozumienie potrzeb i problemów. Chcę podkreślić, że pieniądze zapewnione ustawowo na naszą działalność będą przeznaczone dla pracowników, jak również na podniesienie standardów naszych usług. Jeszcze raz państwu dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Jeszcze raz głos chce zabrać pan Krzysztof Michałkiewicz.

Poseł Krzysztof Michałkiewicz (PiS):

Odnosząc się do pytania pani poseł Zofii Popiołek, chcę zwrócić uwagę, że problemy przez panią poruszone są ważne i o nich pamiętaliśmy. Przypominam, iż osoby z różnych powodów są bezdomne, często z zaburzeniami psychicznymi, po wyrokach więziennych, schorowane. Wszystkie trafiają do domów pomocy społecznej, publicznych lub prywatnych. Jeżeli nie mają źródła dochodu, samorządy za nie płacą. W tych domach osoby zaburzone, niepełnosprawne, przewlekle chore stanowią bardzo liczną grupę.

Chcę również powiedzieć, że w przypadku noclegowni, ogrzewalni i schronisk dla bezdomnych wprowadziliśmy zmiany, które ułatwią osobom potrzebującym zatrzymanie się w takich miejscach, m.in. nie trzeba robić wywiadu rodzinnego lub posiadać decyzji administracyjnej. Przekazywanie pomocy będzie o wiele łatwiejsze.

Chcę również przypomnieć, że zapewnienie mieszkań osobom jest w gestii samorządu i pomoc społeczna nie powinna się tym zajmować. Rolą samorządów jest budowanie mieszkań socjalnych i komunalnych. Dążymy do tego, żeby komornicy, wyprowadzając rodzinę z mieszkania ze względu na niepłacenie czynszu, nie przywozili jej do schroniska dla bezdomnych. To nie jest rozwiązanie problemu. Uważam, że przy zmianach przepisów powinniśmy starać się uniemożliwiać tego typu działania.

Chcę jeszcze wspomnieć, że w opinii BAS-u jest zapis, iż projekt inicjatywy ustawodawczej w sprawie zmiany ustawy o pomocy społecznej oraz uzasadnienie dołączone do projektu inicjatywy ustawodawczej, spełniają wymogi wskazane w art. 34 Regulaminu Sejmu Rzeczpospolitej Polski. Mogą być zatem projektem komisyjnym w kształcie przedstawionym państwu.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Z pewnością powyższe stwierdzenie zawarte w opinii BAS-u ułatwi nam lub upoważni do tego, żeby prosić pana marszałka o nadanie projektowi jak najszybszego biegu.

Prezes OSPiSŚDS Dorota Kośmider:

Chcę uzupełnić swoje podziękowanie i skierować je w stronę ministerstwa. Dziękuję pani dyrektor Krystynie Wyrwickiej za wszystkie konsultacje i zrozumienie naszych potrzeb.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Nie jest to częsta sytuacja, gdy prace nad ustawą finalizują się w taki sposób. Jest to bardzo dobry znak i ważne zdarzenie.

Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej w MPiPS Krystyna Wyrwicka:

Bardzo dziękuję. Pan przewodniczący Stanisław Szwed pytał o odpłatność za superwizję. Kwota jest przeniesiona z przygotowanego przez nas rozporządzenia, które było szeroko konsultowane przez wszystkie środowiska i otrzymało pełną zgodę. Chcę powiedzieć, że staramy się, aby w nowej perspektywie, szkolenia były w formule nieodpłatnej, czyli finansowane w ramach Europejskiego Funduszu. Pojawia się jednak problem poważnego traktowania i kończenia specjalizacji. Wiele osób uważa, że jeżeli nie płacimy za cały cykl szkoleń, to finansowanie egzaminu ma sens. Kwota jest wspólnie wynegocjowana. Doszliśmy do wniosku, że będą nieodpłatne szkolenia, ale z płatnym egzaminem. Wprowadziliśmy odpłatności przy innych specjalizacjach w pomocy społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Szanowni państwo, poddaję pod decyzję Komisji przyjęcie inicjatywy. Czy jest ktoś przeciwny wobec zamiaru przyjęcia inicjatywy ustawodawczej w wersji przed-

stawionej przez komisję stałą do spraw pomocy społecznej? Nie słyszę, uznaję zatem, że Komisja jednomyślnie przyjmuje tę inicjatywę.

Proponuję, aby Komisję w dalszych pracach reprezentował pan przewodniczący Krzysztof Michałkiewicz. Nie słyszę sprzeciwu.

To wszystko odnośnie do punktu pierwszego. Ogłaszam minutę przerwy organizacyjnej, aby osoby przybyłe w związku z inicjatywą Komisji, mogły opuścić salę.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Przystępujemy do omawiania punktu drugiego, czyli pierwszego czytania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, druk nr 3291.

Bardzo proszę panią minister Elżbietę Seredyn o przedstawienie istoty projektu zawartego w druku 3291.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Seredyn:

Dziękuję panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam przyjemność zaprezentować państwu główne tezy, które znajdują odzwierciedlenie w zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz zastosowaniu mechanizmu „złotówka za złotówkę". Odnosi się on do świadczeń rodzinnych, czyli do zasiłku rodzinnego i datków z tytułu urodzenia dziecka, samotnej opieki nad dzieckiem, urlopu wychowawczego, wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej, kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego, również z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego, nauki dziecka poza miejscem zamieszkania.

Dotychczas rodziny przekraczające kryterium uprawniające do skorzystania z zasiłku rodzinnego i dodatków, traciły całkowicie możliwość skorzystania ze świadczeń. Przypominam, że kryterium uplasowane było na poziomie 574 zł na osobę w rodzinie. Jeżeli w rodzinie wychowywało się niepełnosprawne dziecko, kwota wynosiła 664 zł. Zastosowanie mechanizmu „złotówka za złotówkę" pozwala rozszerzyć katalog uprawnionych do korzystania z zasiłku rodzinnego i wymienionych dodatków, w momencie przekroczenia wskazanych progów. Jeżeli przekroczona zostanie dana kwota, rodzina będzie uprawniona do świadczeń pod warunkiem, że zostaną one pomniejszone o kwotę przekroczenia progu uprawniającego do korzystania ze świadczeń rodzinnych. Będą one wypłacane do momentu, kiedy minimalna kwota ze świadczenia rodzinnego będzie wynosiła 20 zł.

Projekt wynika z *expose* pani premier. Chcemy, żeby proponowane rozwiązanie weszło w życie 1 stycznia 2016 r. Koszt, który został oszacowany na rok 2016 wyniesie 384.000 tys. zł. Ważną informację jest, że 160 tys. rodzin skorzysta teraz z tego rozwiązania. Ustawa o świadczeniach rodzinnych dawała możliwość korzystania z zasiłku wyłącznie przez jeden rok, jeżeli przekroczyło się kryterium uprawniające do korzystania z zasiłku rodzinnego o kwotę minimalną 77 zł. Możliwość pojawiała się wyłącznie jeden raz.

Dzisiaj wszyscy, którzy przekraczają kryteria uprawniające do korzystania ze świadczenia, będą mogli ponownie składać wnioski od 1 stycznia 2016 r.

To są najważniejsze informacje. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Kto z pań i panów posłów chciałby zabrać głos? Pani poseł Magdalena Kochan, bardzo proszę.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

To jest bardzo oczekiwana zamiana. Będziemy rozmawiali o wysokości zasiłków. Nie zawsze są one w kwotach satysfakcjonujących osoby wymagające wsparcia, jak i ustawodawców. Prawdą jest, że istnieje odwieczny problem przekraczania kryterium dochodowego o złotówkę lub dwie, kiedy średnia w rodzinie jest niska i utrata niewielkiej nawet pomocy, dla wielu nie najlepiej uposażonych rodzin, stanowi znaczną kwotę.

Próbowaliśmy wprowadzić zapisy, że jeśli kwota przekraczająca próg dochodowy jest nie wyższa niż 77 zł, to w ciągu roku nie pozbawiamy zasiłków rodzinnych. Jednak po roku nie zawsze pojawia się szansa, żeby znaleźć lepiej płatna pracę, w której zarobki pozwolą na rezygnację z zasiłków wypłacanych z budżetu pomocy społecznej.

Zmiana jest bardzo dobra. Nie zniechęca do podejmowania pracy. Ludzie będą wiedzieć, że mimo trochę wyższych zarobków, nie zostaną im od razu odebrane wszystkie

świadczenia. Dzięki zmianie będą próbowali stawać na własnych nogach, podnosić swoje kwalifikacje w celu zwiększenia swoich zarobków. Do momentu, kiedy zasiłki osiągną minimalny pułap 20 zł, będą mieli do nich prawo. Zasiłki nie są w pełnej wysokości, ale pomniejszane o kwotę, która przewyższała ustalone limity dochodów. To jest szansa, żeby w łagodniejszy sposób przechodzić z zasiłków na pracę i własne dochody, czyli poprawić swój status materialny.

Chcę powiedzieć, że jest to kolejny krok w kierunku polityki prorodzinnej, ułatwiającej życie polskim rodzinom. Jestem przekonana, że poprzez poprawę sytuacji finansowej Polaków i dostosowywanie do średnich zarobków krajów Unii Europejskiej, wszystkie rozwiązania będą miały lepszy wydźwięk. Wyższe będą zarówno dochody rodzin, jak i zasiłki.

Chcę również przypomnieć, że w listopadzie podnosimy kolejny raz wysokość kwoty zasiłku rodzinnego. Powoli zbliżamy się w kierunku satysfakcjonujących, ale nie rozleniwiających zasiłków. Najważniejszą sprawą jest, żeby rodziny stawały na własnych nogach. Pomagamy i wspieramy rodziny, ale nie przyzwyczajamy i nie uczymy życia z zasiłków przez całe dorosłe życie.

Aktywizacja zawodowa w Polsce jest coraz bardziej efektywna. Z coraz większej ilości spraw zdajemy sobie sprawę, ponieważ obejmujemy pomocą specjalną w CIS-ach i KIS -ach osoby przebywające długo poza rynkiem pracy. Monitorujemy także cały system zasiłków rodzinnych, dożywianie, miejsca w żłobkach, wydawanie bezpłatnych podręczników dla dzieci. Jednym z przejawów polityki prorodzinnej rządu jest dzisiaj projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych. Bardzo się z niego cieszę. Myślę, że o kolejnych podwyżkach zasiłków i podnoszeniu progów dochodowych będziemy rozmawiać w listopadzie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pan przewodniczący Stanisław Szwed, bardzo proszę.

Poseł Stanisław Szwed (PiS):

Myślę, że będziemy cały czas toczyć spór o wysokość zasiłków, jak również o kryterium dochodowe. O to w tym wszystkim chodzi. Brak waloryzacji lub podnoszenia kryterium dochodu był powodem wielu wystąpień. Co trzy lata był wprowadzany nowy mechanizm, ale z niego nie korzystano. Od 1 listopada ma funkcjonować weryfikacja progów, stąd pomysł „złotówka za złotówkę" jest dobrym rozwiązaniem, gdyż zlikwiduje sytuację, którą wielokrotnie krytykowaliśmy, mianowicie ktoś przekroczył dochód o złotówkę i był pozbawiony świadczenia.

Mam pytanie do pani minister. Mówimy o świadczeniach rodzinnych. Czy zastanawiali się państwo nad wprowadzeniem mechanizmu przy innych ustawach o pomocy społecznej? Chcemy, żeby działał on wszędzie, gdzie występuje kryterium dochodowe, gdyż byłoby to logiczne rozwiązanie. We wszystkich sytuacjach można zastosować powyższe rozwiązanie. Przy ustawie o pomocy społecznej przekroczenie kryterium pozbawia przyznania dodatku. Czy było to rozważane?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pan przewodniczący Tadeusz Tomaszewski, bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Tomaszewski (SLD):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, projekt zmierza w dobrym kierunku. Jak mówił pan przewodniczący Stanisław Szwed, pojawia się pytanie, czy rząd pracując nad ustawą, rozpatrywał podobny mechanizm w innych działaniach osłonowych podejmowanych przez państwo, np. w kwestii dożywiania, pomocy materialnej lub stypendiów socjalnych? Występują w nich również elementy powiązane z kryterium dochodowym. Jego przekroczenie powoduje brak dostępu do tychże świadczeń.

Druga kwestia dotyczy wątpliwości, która pojawiła się po uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 kwietnia 2014 r. w sprawie korzystania z urlopu wychowawczego, w celu sprawowania opieki nad więcej niż jednym dzieckiem, urodzonym podczas jednego porodu. Zastanawiano się czy wypłacać jeden zasiłek czy dwa? Wiem, że pojawia się powyższy problem, gdyż otrzymujemy pytania z ośrodków pomocy społecznej.

Kolejna sprawa, o którą wcześniej prosiłem panią minister na jednym z posiedzeń Sejmu, dotyczy rolników pobierających zasiłek dla opiekuna, świadczenia pielęgnacyjne lub specjalny zasiłek opiekuńczy, podlegających KRUS-owi na mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym. W chwili, gdy odpowiedni organ przyznaje świadczenie rodzinne, KRUS pozbawia go możliwości ubezpieczenia. Nie ma spójności, między ustawą o świadczeniach rodzinnych, a ustawą o ubezpieczeniu społecznym rolników. Obiecaliśmy, że przy pierwszej możliwej okazji zajmiemy się tą sprawą. Zamierzeniem rządu i ustawodawcy było stworzenie takiej możliwości. Wystarczy określić na podstawie stosownego oświadczenia, że osoba zaprzestaje prowadzenia działalności, żeby zachować powyższe ubezpieczenie. Nie udało nam się wprowadzić rozwiązania i pojawiają się kłopoty z tym związane.

Ostatnia rzecz, o którą chcę zapytać, czy przewidują państwo również zrównanie lub waloryzację zasiłku pielęgnacyjnego od listopada?

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Pani poseł Zofia Popiołek, bardzo proszę.

Poseł Zofia Popiołek (RP):

Od początku podkreślałam, że w polityce społecznej nie ma nic gorszego, jak jedna graniczna data udzielania pomocy oraz zaprzestania jej świadczenia. Odpowiednim podejściem do problemu przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej była ustawa emerytalna, która we właściwy sposób wprowadzała w wiek. To jest sprawiedliwe i moralne. Uważam, że mechanizm „złotówka za złotówkę" powinien dotyczyć wielu aspektów w uregulowaniu pomocy społecznej i pomocy państwa. Powyższy mechanizm może przyczynić się do rozwoju legalnego rynku pracy. Wszyscy wiedzą, że ludziom często nie opłaca się legalnie pracować i ujawniać swoich dochodów, gdyż tracą wszystkie przywileje. To trzeba monitorować. Cieszę się, że działania ministerstwa są twórcze. Nie sztuką jest poprawiać i uzupełniać po różnych przykładach, ale żeby przyznawać się do błędu i monitorować cały czas działanie ustaw w realnym życiu.

Dziękuję za ustawę, gdyż jest ona naprawdę dobra. Kierunek jest słuszny.

Poseł Magdalena Kochan (PO):

Przepraszam, że kolejny raz zabieram głos, ale po wystąpieniu pana posła Tadeusza Tomaszewskiego chcę powiedzieć, że sprawa dożywiania jest wyjątkiem. Można przekraczać próg o 150%, żeby nie stracić dofinansowania i możliwości korzystania z rządowego programu. Oprócz tego chcę przypomnieć, że każdy dyrektor placówki edukacyjnej może wskazać 20% dzieci bez zaświadczeń o wysokości zarobków swoich rodziców. Dzisiaj procedujemy wiele ustaw, które są w trakcie prac w Sejmie tj. nowa ustawa o zatrudnieniu socjalnym, niedługo nowa ustawa o przedsiębiorstwie socjalnym, wiele ustaw aktywizujących osoby długotrwale bezrobotne, czyli korzystające z tego rodzaju świadczeń. Jestem przekonana, że do końca naszej kadencji zdążymy z ich uchwaleniem.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Nie widzę więcej zgłoszeń. Proszę zatem panią minister o odniesienie się do przedstawionych opinii i zadanych pytań.

Podsekretarz stanu w MPiPS Elżbieta Seredyn:

Bardzo dziękuję. Poruszyli państwo kilka kwestii i chcę się do nich odnieść. Po pierwsze, weryfikacja kryteriów, ale także podniesienie zasiłku rodzinnego i dodatków. Do 15 maja Minister Pracy i Polityki Społecznej przygotuje Radzie Ministrów propozycję, która będzie odnosiła się do podniesienia kryteriów uprawniających do korzystania ze świadczeń rodzinnych. Ta propozycja jest w trakcie przygotowywania. Ostateczny kształt propozycji, która będzie odnosiła się do podniesienia zasiłku rodzinnego i dodatków, zatwierdzi Rada Ministrów do 15 maja. Niestety nie ma w niej wzmianki o zasiłkach pielęgnacyjnych. Będziemy mogli mówić jakie kwoty będą obowiązywały od listopada w przypadku kryteriów uprawniających do korzystania ze świadczeń rodzinnych, ale także jakie będą wysokości samego świadczenia oraz dodatków.

Poruszyli państwo także kwestię zastosowania mechanizmu „złotówka za złotówkę" do innych osłonowych ustaw, w tym ustawy o pomocy społecznej. Chcę powiedzieć,

że dzisiaj ustawa o pomocy społecznej w swojej treści zawiera art. 42, który odnosi się do możliwości udzielenia wsparcia, stanowiący specjalny zasiłek dla rodzin spoza kryterium. Jeśli rodzina znajduje się w trudnej sytuacji i przekracza ramy uprawniające do pomocy społecznej, może ją dzisiaj otrzymać, jeśli zgłosi się do ośrodka pomocy społecznej. Taka możliwość istnieje.

Niedługo do parlamentu trafi kolejna zmiana ustawy o świadczeniach rodzinnych odnosząca się do świadczenia rodzicielskiego, które w przyszłości będą otrzymywały matki nie ubezpieczone, samozatrudniające się, nie mające odprowadzanych składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu macierzyństwa. Sumując projekty odnoszące się do polityki prorodzinnej szacujemy, że na rok 2016 budżet państwa w tym zakresie będzie zwiększony o 20%, czyli o 2.000.000 tys. zł. Stosowanie mechanizmu „złotówka za złotówkę" we wszystkich ustawach osłonowych jest wyjściem do dyskusji. Mechanizm ten w ustawie o świadczeniach rodzinnych odnosi się wyłącznie do zasiłku i dodatku rodzinnego. Nie będzie się odnosił do świadczenia pielęgnacyjnego, ani do innych świadczeń, które wynikają z ustawy o świadczeniach rodzinnych, a dotyczą opiekunów osób niepełnosprawnych.

Kolejna kwestia, czyli zasiłek z tytułu przebywania na urlopie wychowawczym, jest procedowana w trakcie prac podkomisji wyłonionej z Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Myślę, że stanie się przedmiotem posiedzenia kolejnego Sejmu i będzie można mówić o dalszych pracach i tworzeniu rozwiązań.

Odnośnie do świadczenia pielęgnacyjnego dla rolników, jesteśmy w stałym kontakcie z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które jest odpowiedzialne za przygotowanie w/w zmiany. Propozycja została wspólnie przygotowana. Wiem, że inicjatywę ustawodawczą podejmuje również Senat i zapewne dwa projekty spotkają się w trakcie posiedzeń Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Jeszcze jedna kwestia, przez państwa poruszana, dotycząca dożywiania. Oprócz rządowego programu realizowanego we wszystkich gminach w naszym kraju, rozpoczęliśmy realizację programu FEAD z unijnych pieniędzy. Jesteśmy już po pierwszej analizie i wskaźnikach podprogramu 2014 i chcę powiedzieć, że od wszystkich czterech organizacji spłynęły bardzo szczegółowe dane. Organizacje wywiązały się z zadania w 100%. Pytaliśmy również, do kogo trafiały paczki żywnościowe? Pojawiła się propozycja podniesienia kryterium do poziomu 170% możliwości korzystania z pomocy społecznej, czyli dawania szansy szerszej grupie do skorzystania z programu. W związku z tym okazało się, że cała żywność, która została wydana w podprogramie 2014, w 79% trafiła do osób spełniające kryteria na poziomie 100%, a wyłącznie1/4 przekazana została do części społeczeństwa kwalifikujących się do drugiej grupy 150%. Uznaliśmy, że na dzień dzisiejszy nie ma potrzeby podnoszenia kryterium do wartości 170%, chociaż jest to w naszych kompetencjach. Jeśli zajdzie potrzeba, będziemy z tego korzystać.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję pani minister. Stwierdzam zamknięcie pierwszego czytania. Informuję, że nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie wysłuchania publicznego w sprawie projektu ustawy. Przystępujemy do jego rozpatrzenia.

Czy do tytułu ustawy są uwagi? Czy ktoś jest przeciwny? Nie słyszę, zatem tytuł ustawy został przyjęty.

Czy do art. 1 zdania wprowadzającego są uwagi? Nie słyszę, zatem zdanie wprowadzające zostało przyjęte.

Czy do zmiany pierwszej w art. 1 są uwagi? Pani mecenas, bardzo proszę.

Legislator Urszula Sęk:

Mamy uwagę o charakterze legislacyjnym do ust. 3b. Jest to zmiana pierwsza, litera „b" i ust. 3b pkt 2. Na końcu proponujemy skreślenie wyrazu „oraz". Wiadomo, że to jest suma i wymienione są trzy kategorie, zasiłki w pierwszym punkcie, dodatki w drugim i trzecim. Może to być mylące, że pomiędzy pierwszym i drugim punktem występuje znak średnik, a pomiędzy drugim i trzecim słowo „oraz".

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Rozumiem, że pani minister akceptuje zmianę. Czy zmiana wymaga formalnej poprawki? Słyszę, że nie. Mamy zatem akceptację dla wprowadzenia powyższej zmiany, czyli w ust. 3b w pkt. 2 na końcu skreślamy słowo „oraz”.

Czy są inne uwagi do zmiany pierwszej? Czy ktoś jest przeciwny? Nie słyszę, zatem zmiana pierwsza została przyjęta.

Czy do zmiany drugiej są uwagi? Pan poseł Henryk Smolarz, bardzo proszę.

Poseł Henryk Smolarz (PLS):

Chcę zgłosić poprawkę w zmianie 2 w art. 24 polegającą na wykreśleniu ust. 8 i pozostawienie ust. 9 pod nr 8. Ta zmiana spowoduje, że podczas sytuacji przekroczenia świadczeń, będzie można wydać decyzję już w miesiącu, w którym doszło do tej zmiany, czyli od początku miesiąca, a nie dopiero od początku kolejnego.

Podsekretarz stanu w MPiPS Elżbieta Seredyn:

Rozumiem, że decyzja administracyjna w przypadku danej rodziny byłaby wydawana w miesiącu, w którym rodzi się dziecko. Rodzina nie czeka do następnego miesiąca, tylko w tym samym czasie otrzymywałaby możliwość korzystania z zasiłku rodzinnego, co wydaje się, z punktu widzenia rodzin, korzystnym rozwiązaniem. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej popiera tę poprawkę.

Legislator Urszula Sęk:

Nie ukrywam, że przeprowadziliśmy dyskusję przed posiedzeniem. Mogą pojawić się dwie sytuacje, które spowodują, że nastąpiłaby zmiana wysokości dochodu. Jeżeli pojawiłyby się dodatkowe przychody, albo nowa osoba w rodzinie, która powoduje, że kwota dochodu się nie zmienia, ale dzieli się na większą ilość osób. W przypadku zmiany wysokości dochodu zastosowanie będzie miał ust. 6, który zezwala na dokonanie w miesiącu, w którym nastąpiła zmiana, przeliczenia kwoty. W przypadku urodzenia dziecka zastosowanie będą miały przepisy ogólne i osoba wystąpi z nowym wnioskiem. Jest to korzystniejsze rozwiązanie. Jeżeli w trakcie miesiąca wystąpiłaby zmiana, zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 8, podwyższenie świadczenia następowałoby od kolejnego miesiąca, teraz będzie mogło być dokonane w danym miesiącu. Jeżeli wypłacono by już świadczenie za ten miesiąc, w którym wpłynie wniosek, to nastąpi wyrównanie.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję, czy jest sprzeciw wobec poprawki zgłoszonej przez pana posła Henryka Smolarza, aby w zmianie drugiej wykreślić ust. 8? Nie słyszę. Czy jest akceptacja wobec przyjęcia zmiany drugiej zawierającej jedynie nowe brzmienie ust. 9? Nie słyszę, zatem zmiana druga została przyjęta z uwzględnieniem poprawki zgłoszonej przez pana posła Henryka Smolarza.

Czy są uwagi do zmiany trzeciej? Nie słyszę, zatem została ona przyjęta.

Czy są uwagi do art. 2? Pani mecenas, bardzo proszę.

Legislator Urszula Sęk:

Mam uwagę redakcyjną wynikającą z korekty językowej. Wyrazy „przy ustalaniu prawa do świadczeń” należy zastąpić wyrazami „do ustalania prawa do świadczeń”. Czyli art. 2 brzmiałby: „W sprawach o świadczenia rodzinne, do których prawo powstało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do ustalania prawa do świadczeń rodzinnych za ten okres stosuje się przepisy dotychczasowe”.

Przewodniczący poseł Sławomir Piechota (PO):

Dziękuję. Rozumiem, że to też jest korekta redakcyjna, którą możemy zaakceptować bez formalnej poprawki.

Czy są inne uwagi do art. 2? Czy jest akceptacja dla przyjęcia art. 2 z poprawką redakcyjną przedstawioną przez Biuro Legislacyjne? Nie słyszę uwag, zatem art. 2 został przyjęty.

Czy są uwagi do art. 3? Czy jest ktoś przeciwny? Nie słyszę, zatem został on przyjęty.

Poddaję pod głosowanie cały projekt ustawy zawarty w druku 3291 z przyjętymi poprawkami. Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem ustawy? (19) Kto jest prze-

ciwny? (0) Czy ktoś wstrzymał się od głosu? (0) Stwierdzam, że projekt ustawy został przyjęty.

Proponuję, aby sprawozdawcą w Komisji w omawianej sprawie została pani poseł Magdalena Kochan. Czy są inne propozycje? Nie słyszę, zatem pani poseł Magdalena Kochan będzie reprezentowała Komisję w dalszych pracach nad projektem.

Uznaję, że nie ma potrzeby występowania o opinię do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

To wszystko odnośnie do porządku dzisiejszego posiedzenia. Dziękuję państwu. Zamykam posiedzenie Komisji.